

سخنرانی در دیدار با میهمانان خارجی مراسم اولین سالگرد ارتحال امام خمینی (ره) - 16 / خرداد / 1369

بسم الله الرحمن الرحيم

به همهی برادران و خواهرانی که از نقاط دور و نزدیک میهن بزرگ اسلامی تشریف آورده‌اند، تا با ملت ایران، در سالگرد بزرگترین مصیبتی که بر او وارد شد، همدردی کنند، خیر مقدم عرض می‌کنم و از آنها - مخصوصاً خانواده‌های معظم شهیدان و شخصیت‌های علمی - صمیمانه تشکر می‌کنم. امیدوارم که خداوند متعال، به همهی ما این توفیق را عطا کند که ان شاء الله بتوانیم راه سعادت امت اسلامی را که امام بزرگوارمان آن را گشود و با قوت و قاطعیت طی کرد و در زندگی و مامت خود، به رهروان آن راه، هدایت و کمک الهی را ارزانی داشت، بپیامیم. آنچه در سیره‌ی امام بزرگوار ما برجسته است، یکی، دو مورد نیست. حقیقتاً این انسان والا و برجسته، ابعادی از زندگی خود را در معرض آموزش و تعلیم امت اسلامی قرار داد؛ ولی دو، سه نکته‌ی اساسی در زندگی آن بزرگوار وجود دارد که هرگز نباید از دید ما مؤمنین به رسالت امروزی اسلام، پوشیده بماند. اولین مسأله این است که آن بزرگوار، همهی کارهای خود را برای خدا انجام می‌داد و شاید فتح دل‌های آحاد امت اسلامی در سراسر عالم - با اختلاف سلیق و مسلکها و تربیتها و مؤثرات - که بدون هیچ تفاوتی، در مقابل عظمت و راه و پیام او، طوع و تسلیم بودند و همراهی نشان دادند، ناشی از اخلاص آن بزرگوار بود. او برای خدا حرف می‌زد، برای خدا اقدام می‌کرد، برای خدا قهر می‌کرد، برای خدا حمایت می‌کرد و حاضر بود نپسندیدن آحاد مردمی را برای خدا تحمل کند و تنها بماند و حرکت نماید.

اخلاص او، نقطه‌ی اساسی حیاتش بود. راه آن بزرگوار هم، فقط با اخلاص طی شدنی است. توده‌های مردم، بحمدالله این اخلاص را دارند و نشان داده‌اند. بزرگان و پیشروان و رهبران و علما و اندیشمندان و روشنفکران هم، هر جا که این اخلاص را به کار بگیرند و با اخلاص عمل کنند و برای خدا حرف بزنند و کار کنند، توفیق حتمی است. توفیق، به معنای تأثیر سخن در دلهاست. یعنی سخنی که صادقانه و برای خدا باشد، تأثیر خود را در دل‌های مستعد می‌گذارد و خدا این تأثیر را به او می‌دهد. آن بزرگوار، این‌گونه بود.

به همین خاطر است که دشمنان، از اشاره و یک کلمه‌ی سخن او، واهمه می‌کردند و دوستان دلگرم می‌شدند. در حوادث دشوار، سخن امام توانست دل‌های افسرده را - نه فقط در محدوده‌ی ایران، بلکه در سرتاسر آفاق اسلامی - گرمی ببخشد و حرکت را تضمین کند. به هیچ‌وجه نباید این خصوصیت را دست کم بگیریم؛ مخصوصاً ما و کسانی که برای خود، مسؤولیت و وظیفه‌ی خطیری قایل هستیم.

نکته‌ی دیگر این است که او نظر وسیعی به دنیای اسلام داشت و به دنبال همین دیدگاه وسیع، اعتقاد راسخ او به لزوم اتحاد مسلمین بود. این، آن نکته‌ی اساسی است. مسأله این نیست که مذاهب یا فرق اسلامی و طوایف گوناگون سیاسی و اعتقادی و مسلکی و غیره، چه تعداد جمعیت یا چه قدر قدرت سیاسی و اجتماعی دارند یا ندارند؛ مسأله این است که اگر ما برای مشکلات جهان اسلام، به دنبال چاره‌ی هستیم، یا به تعبیر درست‌تر، اگر ما برای سربلندی و عظمت و عزت اسلام و قرآن مجاهده می‌کنیم، این با اختلاف و درگیری بین مسلمین سازگار نیست. امام (ره)، از قبل از پیروزی انقلاب، این هدف را دنبال می‌کردند و به آن توصیه می‌نمودند. بعد از پیروزی انقلاب هم، به طریق اولی این کار را کردند.

اگرچه استعمار از دیرباز، ایجاد تفرقه را جزو هدف‌های خود قرار داده بود؛ اما بعد از پیروزی انقلاب و بعد از آن که این کانون وحدت اسلامی به وجود آمد، تلاش امریکا و دستیاران آن، برای ایجاد تفرقه بین مسلمانان شدیدتر شد و برادرکشی را بین مسلمانان به وجود آوردند. امروز در سرتاسر آفاق اسلامی، قلم‌های مزدوری که با دلارهای نفتی و پول کیسه‌ی مرتجعان همپیمان امریکا تغذیه می‌شود، هدف و وظیفه‌شان این است که بین مسلمین اختلاف بیندازند. می‌دانستند که چون انقلاب اسلامی جاذبه دارد و کانون این انقلاب، مسلمین را در همهی نقاط عالم به خود جلب خواهد کرد، این خطر برای امریکا و استکبار وجود دارد که سرمایه‌گذارهای آنها برای ایجاد تفرقه بین

مسلمین هدر برود، لذا تلاششان را زیادت‌تر کردند.

امروز در دنیا، برای ساختن مسجد ضرار، پول خرج می‌شود. برای ساختن دستگاهها و ایجاد پایگاههایی به مقصود و منظور ضربه زدن به وحدت اسلامی و ایجاد درگیری و اختلاف بین فرق اسلامی، پول خرج می‌شود. اشخاصی مثل شیطان هستند که همان‌گونه که او به پروردگار عالم عرض کرد: "لاغوینهم اجمعین" و وجود خود را وقف اغوا و اضلال بندگان خدا کرد، اینها هم وجود خود را برای ایجاد اختلاف، وقف کرده‌اند. متأسفانه در همه و یا اغلب کشورهای اسلامی، کسانی با تکیه به سیاستهای آمریکا، همین کار را می‌کنند.

ما معتقدیم که اسلام، وحدت مسلمین و اتحاد نیروهای مؤمن به خدا و موحد را یکی از فرایض قرار داده است. ما معتقدیم که یکی از بزرگترین اهداف حج خانه‌ی خدا این است که مسلمانان را به هم نزدیک کند. این که خدا فرموده است: "واذن فی الناس بالحج یأتوک رجالا و علی کل ضامر یأتین من کل فج عمیق" و همه‌ی مردم مسلمان عالم را در روزهای معین و در عرصه‌های محدودی مانند عرفات و مشعر و منا و مسجدالحرام جمع می‌کند؛ چرا اینها این قدر از آشنایی مسلمین با هم می‌ترسند؟! مسأله این است که وحدت اسلامی و وحدت بینش و نظر و سخن مسلمین، برای استکبار و در رأس آن، امریکایی‌گذار و ابزارهای او در دستگاه حاکمیت سلطه در عالم، خطرناک است. این، حقیقتی است که امام بزرگوار ما بارها آن را بیان کرد.

جمع‌ی از برادران مسلمان، از نقاط مختلف عالم، در این جا جمع هستید. این دو نکته را از امام خمینی (ره) به یاد داشته باشید: اول، اخلاص که مایه و روح همه چیز است و دوم، هدف بزرگ وحدت اسلامی. البته امام بزرگوار ما این بذر را پاشیده و امریکا چه بخوهد و چه نخواهد، نهال اسلام و انقلاب اسلامی در حال رشد است. مرتجعان و وابستگان به امریکا، چه بخواهند و چه نخواهند، این حرکت رو به ادامه و استمرار است. از ناحیه‌ی دشمنان، ضربه‌ی به این حرکت وارد نخواهد شد؛ مگر این که خدای ناکرده خود مؤمنین، با سوء عمل و عدم پایبندی به وظایف، به خودشان ضربه بزنند؛ والا راه، یک راه هموار و پیمودنی و هدف، بسیار روشن است و دشمن نخواهد توانست این راه را قطع کند.

خداوند ان شاءالله همه رهروان این راه را کمک و تأیید کند و شهدای عزیز این راه را با اولیای خودش محشور بفرماید و روح مقدس امام بزرگوار ما را با ارواح طیبه‌ی پیامبران و ائمه‌ی هدی (علیهم‌السلام) محشور بفرماید و ان شاءالله قلب مقدس ولی‌عصر (ارواح‌نافداه) را از ما راضی و خشنود کند و روح مقدس امام بزرگوارمان را هم از ما راضی بفرماید.

والسلام علیکم و رحمه‌الله و برکاته